

Arrest

nr. 320 171 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9/13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 20 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDENBERGHE *loco* advocaat V. VANNEUVILLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en op [...] september 2000 geboren te zijn in York Village, in Peninsula. U bent christene. Tot u acht jaar oud was, woonde u in Kailuhan met uw moeder. U bent dan daarna verhuisd om bij uw tante te gaan wonen in Freetown, ze was een vriendin van uw moeder, genaamd Janet. Uw moeder was een sowei binnen de Bondo gemeenschap, ze heeft een hoge functie in de gemeenschap als besnijdster. In 2014 leerde u uw partner A. B. (CG.nr [...]) kennen in Freetown. U bent zwanger van hem geworden.

In januari 2016 zond uw tante u naar Kailahun omwille van uw zwangerschap. Op 2 januari 2016 bent u in York getrouwd met A.. Vervolgen keerde u terug naar Kailahun, waar u bevallen bent.

U was de oudste dochter van uw moeder, waardoor ze wilde dat u haar zou opvolgen binnen de Bondo society. Na uw bevalling werd u naar Sakiema genomen, het dorp van uw moeder, om de traditionele medicijnen daar te nemen. Uw bevalling was immers met complicaties. Meestal verbleef u wel in de stad Kailahun. U moest wachten tot u stopte met bloeden van de bevalling alvorens ze konden overgaan tot uw besnijdenis en uw toetreding bij de society. A. kwam dan naar u toe in Sakiema, en jullie keerden samen terug naar Kailahun. A. begon zich uit te spreken tegen de praktijk van besnijdenis. Hij mobiliseerde mensen, en hij heeft de Bondo bush in brand gestoken. Hierdoor werd hij opgesloten, en u werd gedwongen om u aan te sluiten bij de Bondo. U probeerde te onderhandelen met uw moeder voor de vrijlating van A.. Ze hebben ook uw kind van u afgenomen. U bent uiteindelijk A. kunnen gaan bevrijden uit de Bondo bush en jullie zijn gevlucht.

Op 27/7/2016 hebt u Kailahun en Sierra Leone verlaten, u bent op 28/7/2016 aangekomen in Guinee. Vanuit Guinee reisden jullie verder naar Mali en Niger. Op 18/8/2016 scheidden jullie wegen, omdat de mannen en de vrouwen gescheiden werden. Het bleek dat de smokkelaar in Guinee jullie verkocht had. U kwam in een prostitutienetwerk terecht, u moest seks hebben met mannen om uw schulden te betalen. U hebt twee jaar zo verbleven. Een man nam u mee naar Algerije, waar u dan nog eens zes maanden was. Vanuit Algerije bent u naar Marokko gegaan, waar u nog een jaar verbleven hebt. U deed er het huishouden voor een Arabische man. Op 30/8/2019 hebt u de oversteek naar Spanje gedaan, u reisde verder naar Frankrijk en Italië, waar u dan werd herenigd met A..

Op 25/2/2020 kwam u aan in België en op 38/02/2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Op 25/11/2020 beviel u in België van een dochter, A.J. en op 3 maart 2023 van een zoon, M..

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een attest vrouwelijke genitale verminking (VGV) in uw hoofde, een krantenartikel, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, de afspraak met de gynaecoloog, het attest van de psycholoog, de geboorteaktes van J. en M., een rapport van 28 too many en een artikel (Death of young woman after FGM revives calls for ban in Sierra Leone).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde attest van klinisch psycholoog P.J., blijkt immers dat u ongeveer twee keer per maand, tot eens per twee maanden, op consultatie gaat bij de psycholoog. De psycholoog attesteert dat u psychotraumatische symptomen vertoont. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw mentale toestand, en of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het interview te voeren. U gaf aan het interview te kunnen doen. U werd er ook op gewezen dat u op elk moment om een pauze kon vragen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u niet geloofwaardig maakte dat u een gegronde vrees tot vervolging hebt, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, omwille van uw weigering om bij de Bondo gemeenschap te gaan, en het beweerde activisme van uw echtgenoot tegen de praktijken van de Bondo gemeenschap.

Het CGVS merkt op dat de informatie die u gaf aan DVZ en CGVS tegenstrijdig is met informatie die het CGVS op Facebook vond. *U legde op het CGVS uit dat u een broer en zus had van dezelfde moeder: N.B. en P.B., en E. en I. zijn uw broer en zus aan de kant van uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U had ook een zus J.B. die zou overleden zijn toen ze tien jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).*

Op basis van verschillende factoren stelde het CGVS vast dat u een volwassen zus heeft genaamd I.J.B., waar u in Sierra Leone heel close mee was, aldus de Facebookinformatie toegevoegd aan het administratief dossier. Het facebookprofiel van I.J.B. tagt uw profiel op regelmatige basis in foto's, op uw verjaardag plaatste ze uitgebreide felicitaties op haar tijdlijn, ze noemt u steeds big sis, haar twin. Gezien I.J.B. de naam draagt

van uw zogenaamde 'overleden' zus J.B., en alle soort interacties die jullie hebben op Facebook, oordeelt het CGVS dat u niet naar waarheid hebt verteld wat uw familiale situatie is. Het Facebookprofiel van I.J.B. heeft ook duidelijk een moeder die N.N. heet, die u eveneens aanduidt als uw moeder (notities persoonlijk onderhoud p.8). U werd bevraagd over dit Facebookprofiel, en u legde uit dat het een van uw familieleden is, een nicht of zo, aan de kant van uw stiefvader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd er op gewezen dat ze u haar zus noemt, iemand die als een moeder is voor haar, en u antwoordde louter dat jullie een soort van familie zijn van elkaar en een nauwe band hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS stelt wel nog het volgende vast: I.J.B. heeft ook een zusje genaamd P.B. (zie foto van 21/2/2016), ze tagt u in foto's van haar moeder (aldus implicerend dat het ook uw moeder is), en haar moeder heet ook N.N. (zie foto dd. 30/4/2018). Op een foto die I.J.B. van haar moeder plaatste, reageerde u ook met de volgende boodschap: "she is the best mum in the world". U werd er op gewezen dat I.J.B. ook een moeder heeft met dezelfde naam als uw moeder. U herhaalde dan de uitleg die u eerder deed dat alle vrouwen in de familie van uw moeder de naam N.N. droegen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS wijst er op dat u eerder had gezegd dat I.J.B. met u verwant zou zijn via de kant van uw stiefvader, en dat u niet had verteld dat jullie verwant zijn aan de kant van uw moeder. U paste dan uw verklaringen aan door te zeggen dat ze ook aan de kant van de N. familie met u verwant is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS ziet dit eerder als een loutere aanpassing na confrontatie, dan een waarachtige weergave van uw band met I.J.B..

Via het profiel van I.J.B., vond het CGVS ook het profiel van N.N., wat dus de naam van uw moeder is. Uw connectie met dit profiel van N.N. kon al vastgesteld worden aan de hand van de reacties die u achterliet op foto's op haar profiel. Op 30/09/2020 plaatste uw echtgenoot A. B. een aantal foto's op zijn Facebookpagina om u te feliciteren voor uw verjaardag. Op deze post reageerde het profiel van N.N. de volgende reactie: "happy birthday Dearing, may God grant u your heart desire" (gelukkige verjaardag mijn lief, moge God je alles geven wat jouw hart verlangt). A. antwoordde hierop: "Thank you very my lovely mum" (bedankt mijn lieve moeder). Dit wijst er ten eerste al op dat het profiel van N.N. wel degelijk het profiel van uw moeder is, en ten tweede plaatst dit wel grote vraagtekens bij het profiel dat u schetste van uw moeder, als vrouw die u wilde vervolgen/gedwongen laten toetreden tot de Bondo en waar u sinds juli 2016 geen contact meer mee had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Wanneer u bevraagd werd over dit profiel, verklaarde u louter dat het een tante is van u die in Kailahun verblijft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Op het feit dat jullie haar moeder noemen, antwoordde u dat ze een tante is, en dat ze allemaal bij de Bondo society behoren. Rekening houdend met alle elementen, hecht het CGVS geen geloof aan uw verklaringen dat het om een tante gaat en niet om uw moeder.

Op basis van de foto's die op het Facebookprofiel van I.J.B. geplaatst zijn, stelt het CGVS ook vast dat het niet geloofwaardig is dat u op 27/07/2016 Sierra Leone zou verlaten hebben. Zo plaatste I.J.B. op 15/09/2016 nog een selfie van jullie beiden op haar pagina. Op 14/10/2016 plaatste ze een serie van foto's van jullie twee waar bij staat: "OMG lunch was really great, thanks big sis J.S. for taking me out for lunch" (OMG lunch was echt goed, bedankt grote zus J.S. om me mee te nemen voor lunch). Het CGVS stelt vast dat I.J.B. een bericht plaatst om u te bedanken voor lunch, maanden na uw beweerdelijk vertrek uit Sierra Leone. U werd bevraagd over deze foto, en u legde uit dat het lang geleden was dat ze die foto's had genomen, dat I.J. iemand was die zot was op foto's nemen, en dat ze die foto had bewaard op haar gsm (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS wees u er dan op dat het wel de specifieke boodschap bevat om u te bedanken om haar mee te nemen voor lunch, dus dat het wat vreemd is om die foto's dan veel later online te plaatsen. U bleef echter bij uw verklaringen dat deze foto's eerder waren genomen, zelfs voor uw zwangerschap. I.J.B. plaatste ook nog foto's van u (en haar) op haar Facebookpagina op 30/01/2018, 26/05/2018, 30/09/2018. Op 7/9/2018 wenst I.J.B., M. een gelukkige 5e verjaardag, ook met foto's. U staat ook op de foto's met I.J.B. en met M., die op dat moment dan 5 jaar oud moet zijn. Ook van deze foto's kan niet uitgegaan worden dat deze nog voor uw vertrek in juli 2016 zijn genomen, gezien de specifieke viering van een kind dat 5 jaar oud wordt.

Wanneer er wordt gekeken naar uw vrees tot besnijdenis an sich, en uw vrees voor gedwongen toetreding tot de Bondo gemeenschap, stelt het CGVS vast dat u ook deze elementen niet aannemelijk maakte.

Het CGVS stelt ten eerste al vast dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen voor het feit dat u bij het moment van uw vertrek uit Sierra Leone nog geen genitale verminking (besnijdenis) had ondergaan. Heel uw vrees tot vervolging is immers gestoeld op het feit dat u uw moeder zou moeten opvolgen als besnijdstster binnen de Bondo society, en dat uw moeder een zeer hoge positie zou hebben binnen de Bondo. Het is dan ook opmerkelijk dat u tot de beweerdelijke leeftijd van zestien jaar, nog altijd niet geïnitieerd werd bij de Bondo, en dus besneden werd, gezien u toch zelf zou moeten klaargestoomd worden voor de overname van deze rol. U legde zelf uit dat meisjes normaal op 12 of 14 jaar oud besneden worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Ook data toont aan (DHS 2008) dat de meeste recente besnijdenissen gebeurden

voor de leeftijd van 14 jaar oud, met een groot deel dat al besneden werd tussen 5 en 9 jaar oud. Ook de cijfers die u zelf neerlegde, gaven aan dat de meerderheid van de meisjes besneden wordt tussen 4 en 14 jaar oud. Volgens u werd u echter niet besneden, omdat er in uw hoofde gewacht werd tot u voldoende maturiteit kon bereiken, en u in staat was om de verantwoordelijkheid te nemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou die maturiteit nodig hebben om de rol van uw moeder op te nemen. Het CGVS ziet wederom niet in waarom dat een reden zou zijn om uw initiatie bij de Bondo uit te stellen, het is immers binnen de Bondo dat u de nodige tradities en rituelen moet leren om de rol van uw moeder als sowei over te nemen. U werd er op gewezen dat u toch ook al kon geïnitieerd worden zonder dat u meteen daarna de rol van uw moeder zou opnemen (sowei zijn traditioneel oudere vrouwen, en vrouwen beginnen tegenwoordig meer op de leeftijd van eind 20-begin 30 aan een opleiding tot sowei). Dan begon u uit te leggen dat een dergelijke ceremonie lang kan duren, en dat het vooral de voorbereidingsfase is waar u matuur voor moet zijn, hoe u andere meisjes zou kunnen besnijden. Wederom is dat geen logische reden om uw eigen besnijdenis daarvoor uit te stellen, gezien u na uw eigen besnijdenis net meer tijd zou krijgen om alles te leren van binnen de Bondo. **Het is volstrekt niet geloofwaardig dat uw moeder zo een voorname positie zou innemen binnen de Bondo, die u zou moeten opvolgen, maar dat ze u dan zestien jaar laat worden zonder zelfs maar over te gaan tot de initiatie bij de Bondo.**

Uw echtgenoot en u legden tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de situatie waarin jullie zich bevonden na uw bevalling. U had verklaard dat A. niet aanwezig was bij de bevalling, maar dat hij dan wel drie dagen later naar u gekomen is, wat omstreeks 23/04/2016 moet zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Uw echtgenoot had echter verklaard dat hij in juni 2016 voor het eerst naar Kailahun en Sakiema ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 6). Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde hij zelfs dat hij pas op 17/07/2016 naar Sakiema dorp is gegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 16). Uw echtgenoot had verder ook verklaard dat u bij uw moeder in Sakiema dorp verbleef, en dat hij dan al die tijd bij de town chieft en vervolgens bij andere activisten in Sakiema geslapen had (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 16). Hij ging 's nachts bij die mensen slapen, maar overdag kwam hij wel naar u om bij u te blijven. Hij sliep dus niet bij u thuis. U verklaarde echter dat jullie in Kailahun verbleven, en dat hij daar sliep in een speciale kamer van uw huis die ingericht was voor mannen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Ook nadat A. terugkwam van zijn verblijf in Nigeria, waren jullie samen in Kailahun, u verklaarde dat hij bij u verbleef voor hij de bush in brand zou gestoken hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd er op gewezen dat uw echtgenoot had verklaard dat hij elders verbleef die periode, maar u wist niet waar het CGVS naar doelde. U herhaalde dat hij, voor zover u wist, gewoon bij jullie thuis verbleef in de kamer van de jongens, in een grote compound (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Verder was uw echtgenoot ook nog strijdig met zijn eerdere verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaatsen. In mei 2020 had hij voor de DVZ verklaard dat hij de laatste zes maanden voor zijn vertrek in Sakiema woonde, wat dus zou betekenen vanaf ongeveer januari 2016. Dit stemt niet overeen met zijn verklaringen voor het CGVS. Wanneer hij hier mee geconfronteerd werd, verwees hij louter naar mogelijke vertaalproblemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). Hij heeft deze vertalingsfouten echter nooit rechtgezet bij de DVZ, noch bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Het is ook bezwaarlijk geloofwaardig dat u al die tijd nog in Kailahun verbleven hebt, ondanks de vrees die u had om besneden te worden en toe te moeten treden tot het Bondo genootschap. U werd gevraagd of u er aan gedacht had om Kailahun te verlaten nadat u bevallen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U legde uit dat jullie niet naar Freetown konden terugkeren omdat het niet veilig was, u zou niet meer naar uw tante kunnen terugkeren omdat ze u daar zouden oppakken. U werd er op gewezen dat Sierra Leone groot is, en dat u wel besloot om dan te blijven op de plek waar ze u sowieso zouden vervolgen. U verklaarde louter dat het niet mogelijk is om op een ander plek te verblijven in Sierra Leone, dat de praktijken behoren tot de gemeenschap, en dat jullie een soort van rebelse actie zijn gestart tegen de overheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16).

Het CGVS ziet echter niet in waarom jullie niet eerst jullie eigen veiligheid, en dat van uw dochter, zouden garanderen door te vluchten, in plaats van dan ook nog heel de gemeenschap beweerdelijk tegen jullie op te zetten.

Het CGVS stelt vast dat u uw problemen ten aanzien van de Bondo gemeenschap niet aannemelijk maakte.

Ter staving van uw problemen legde u ook een krant neer: Awareness Times volume X nr. 24 (originele versie in dossier [...], kopie in uw administratief dossier). In deze krant zou een artikel over jullie staan: "2 on the run as Sowies Unleash terror in Kailahun Town". Het CGVS stelt vast dat dit artikel strijdig is met uw verklaringen in België, en dat het bijgevolg zelfs nefast is voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het artikel werd gepubliceerd op 11/08/2016, jullie zouden gevlucht zijn op 27/7/2016. In het artikel staat echter

geschreven dat jullie al maanden op de vlucht zouden zijn, terwijl het amper twee weken was. In het artikel staat ook beschreven dat jullie betrothed zijn, verloofd, terwijl u zelf verklaarde dat jullie effectief al getrouwd waren op dat moment. Uw echtgenoot werd met deze vaststellingen geconfronteerd, maar kon hier geen dienstige verklaring voor geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 18 - 19). De krant voldoet verder ook niet aan de vormelijke vereisten, en er zijn aanwijzingen dat de pagina waarop het betreffende artikel gepubliceerd werden, gefalsifieerd is. Waar op alle pagina's de paginanummers als volgt worden weergegeven: Page 4, dus page spatie nummer, werd de spatie weggelaten op het blad waar het artikel op staat (page5, page6, page11 en page12). Ook de datum werd op de paginanummers 5-6-11 en 12 anders genoteerd, August 2016 in plaats van August, 2016. Op pagina 11, ook op het blad van uw artikel, staat ook voor onduidelijke redenen een overzicht van de WASSCE (West African Senior School Certificate Examination) van mei en juni 2007, dus van negen jaar voor de publicatiedatum van de krant. **Het artikel dat u neerlegde kan dus geen enkele bewijswaarde toegekend worden.**

U haalde ook een **vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter** aan bij terugkeer naar Sierra Leone. Het CGVS wijst er hierbij op dat u zelf niet besneden bent (dat staat u ook aan de hand van een attest), en dat u zoals hierboven beschreven, uw eigen vrees tot besnijdenis (VGV) niet aannemelijk maakte. Het CGVS stelt vast dat de prevalentiegraad van VGV in Sierra Leone 83% is, en dat dat getal kan toegeschreven worden aan het Bondo genootschap. Gezien u uw eigen vrees voor de Bondo gemeenschap niet aannemelijk maakte, net zoals uw familiale situatie en het feit dat uw moeder Soweï zou zijn binnen de Bondo gemeenschap, maakt u ook voornoemde vrees in hoofde van uw dochter niet aannemelijk. In zijn verklaringen legde uw echtgenoot uit dat het uw familie is die zou willen dat uw dochter besneden zou worden, en bij de Bondo society zou gaan notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). Zoals aangegeven, maakt u ook hieromtrent uw eigen vrees al niet aannemelijk, wat ook gevolgen heeft voor de vrees die u hebt in hoofde van uw dochter. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes een zeer hoge prevalentie heeft in Sierra Leone, maar u en uw gezin beschikken over de tools om uw dochter tegen zowel de druk binnen de maatschappij als de druk binnen uw familie te beschermen.

Zo wijst het CGVS op het feit dat zowel u als uw echtgenoot tegen deze praktijk van besnijdenis zijn. Het belang van jullie, als ouders, die instaan voor de bescherming van uw dochter, kan niet voldoende benadrukt worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19 en notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). U legde uit dat VGV geen goede zaak is omdat het kan leiden tot veel gezondheidsproblemen, veel pijn veroorzaakt, en dat meisjes kunnen sterven in dat proces (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS stelt vast dat jullie een kerngezin zijn, met twee betrokken ouders, die bovendien ook allebei vertrouwd zijn met het wonen in de hoofdstad Freetown. Uw echtgenoot en u werden beiden gevraagd of jullie jullie dochter zouden kunnen beschermen tegen besnijdenis bij terugkeer naar Sierra Leone. Uw echtgenoot herhaalde dat ze uw dochter zouden dwingen om aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Uzelf herhaalde dat A. u ook niet kon beschermen, en dat jullie daarom moesten vluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS opperde bij uw echtgenoot de mogelijkheid voor jullie om in Freetown te gaan wonen, jullie hebben daar beiden het grootste deel van jullie leven gewoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Hij antwoordde dat er in Freetown ook besnijdenissen gebeuren. Anderzijds is dat wel ver weg van uw familie, die de voornaamste vervolgers zouden zijn. Daarenboven hebt u zelf ook lange tijd in Freetown gewoond zonder daar besneden te zijn geweest. Uw echtgenoot legde dan uit dat uw tante, met wie u verbleef, een strikte christene was en iemand die tegen dergelijke praktijken is (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). De situatie komt dus overeen met de situatie van jullie, u bent christene, uw echtgenoot is moslim, en beiden zijn jullie tegenstanders van VGV.

Uw echtgenoot antwoordde dan dat u niet gewenst zou zijn in zijn familie als christene, en van een andere stam. Hij haalde dan aan dat het zijn familie zou kunnen zijn die jullie kinderen zou kunnen vermoorden. Het CGVS stelt echter met verbazing vast dat, hoewel de kant van de familie van uw echtgenoot tegen jullie huwelijk zou zijn, jullie een huwelijksakte ((2) neergelegde documenten) neerleggen van 6/3/2020 die door de volgende partijen getekend werd: A. S. (uw vader), A.B. (de vader van A.), N.N. (uw moeder) en A.B. (de moeder van A.). **Hoewel jullie dus eigenlijk uitgesloten werden door hen, en dan beweerdelijk zelfs vervolgd, wilde uw schoonfamilie dan wel vier jaar na jullie vertrek een huwelijksakte ondertekenen, ook al waren ze tegen het huwelijk.** Hierin ontbreekt elke logica. Het is tevens zeer opvallend dat uw eigen moeder die akte ondertekende, gezien zij degene was waarvoor u toch bent moeten vluchten. Noch u, noch uw echtgenoot hadden bij de DVZ vermelding gemaakt van een vrees ten aanzien van de familie van uw echtgenoot, dit is dan ook niet aannemelijk.

U legde ook nog een artikel neer: *Death of young woman after FGM revives calls for ban in Sierra Leone*. Het CGVS ontkent niet dat besnijdenissen bij de Bondo gemeenschap gebeuren, maar op basis van alle informatie oordeelt het dat noch u, noch uw dochter, een gegronde vrees hebben om hiervan het slachtoffer te worden. Met een dergelijk artikel toont u dus uw persoonlijke vrees nog niet aan.

In hoofde van uw zoon haalde uw echtgenoot aan dat hij vreesde dat hij zou moeten aansluiten bij de Poro gemeenschap (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 14). Het CGVS merkt op dat dit een loutere hypothetische vrees is, die geen enkele basis in de realiteit lijkt te hebben. Zo was uw echtgenoot ook zelf nooit lid van de Poro gemeenschap (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 15). Hij legde uit dat dat kwam omdat hij in Freetown was gaan wonen, maar dat zijn vader altijd gehoopt had dat hij zou aansluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 15). Uw echtgenoot heeft dit dus zelf ook al steeds kunnen vermijden. Wat betreft de gevolgen van niet te willen aansluiten bij de Poro gemeenschap, legde hij enkel uit dat deze persoon dan geen zeggenschap meer zou hebben binnen zijn familie. Dergelijke gevolgen kunnen niet beschouwd worden als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, of een risico op ernstig lijden.

Wat betreft de overige documenten die u neerlegde: uw geboorteakte, de afspraak met de gynaecoloog, het attest van de psycholoog, en de geboorteaktes van J. en M.. De geboorteakte van uw kinderen en de gynaecologische afspraak hebben geen verdere relevantie voor de vaststellingen in deze beslissing. Het attest van de psycholoog is verder voor jullie beiden opgesteld, en vrij summier van aard. Jullie zouden beiden ongeveer twee keer per maand gezien worden door klinisch psycholoog P.J.. Er staat opgeschreven dat u 'aanzienlijke psychotraumatische symptomen' vertoont, zonder in te gaan op die symptomen, of te beschrijven welke diagnoses gesteld werden. Er staat ook dat uw echtgenoot psychotraumatische symptomen vertoont, wederom zonder in te gaan op deze symptomen of het effect van deze symptomen op jullie capaciteiten om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Een medisch of psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. In het attest stond ook geschreven dat u 'beloofd' zou zijn geweest om te huwen met een ander persoon, maar daar legde u in het kader van de asielprocedure nooit verklaringen over af.

Voor het overige stelt het CGVS nog in de beslissing in dossier [...] vast dat uw echtgenoot geen geloofwaardige verklaringen aflegde over zijn profiel, met name: "Het CGVS wijst er ten eerste al op dat uw profiel al strijdig is met externe informatie. Zo blijkt uit informatie met betrekking tot visumaanvragen, dat u een visum aanvraag voor Polen, en dat u volgens deze informatie geboren zou zijn in 1990 in plaats van 1998. Dit is de informatie van uw paspoort dat u neerlegde in het kader van uw visumaanvraag. U werd met deze informatie geconfronteerd, en u legde uit dat u het paspoort nooit gezien zou hebben, dat u daar gewoon mee gereisd hebt en mee bent teruggekomen in juli 2016 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U lijkt uw verantwoordelijkheid voor dit paspoort en deze informatie volledig te willen doorschuiven naar uw werkgever op dat moment. Echter, blijkt ook uit de visuminformatie dat het paspoort afgegeven was op 23/01/2013, wat meer dan drie jaar was voor u naar Nigeria reisde.

*Dit is ook voordat u begon te werken voor M. K., want voor hem zou u ergens tussen 2015 en 2016 beginnen werken zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). **U legde niet naar waarheid verklaringen af over uw paspoort, noch maakt u aannemelijk dat de leeftijd die op de visumaanvraag staat, niet correct zou zijn maar de leeftijd die u in België gaf, wel correct zou zijn.**"*

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16/01/2024. Er werden enkel kleine aanpassingen gedaan aan de notities van het persoonlijk onderhoud van A. B., waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel wordt de schending aangevoerd van:

- artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 48/2 t.e.m. artikel 48/5 en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet;
- de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster argumenteert als volgt:

“Verzoekster heeft te kennen gegeven dat zij vreest voor haar leven indien ze zou moeten terugkeren naar Sierra Leone en meer specifiek vreest ze dat zij en haar dochter door haar familie en de Bondo-gemeenschap, die gesteund wordt door de overheid, het parlement, de politiek en de politie, gedwongen besneden zullen worden.

Zij zet ter onderbouwing van haar standpunt het volgende uiteen:

->met betrekking tot de vrees voor genitale verminking

Verweerder wenst geen geloof te hechten aan de vrees van verzoekster dat ze gedwongen besneden zou worden indien ze zou moeten terugkeren naar Sierra Leone en dit omdat ze op haar 16 jaar nog altijd niet besneden was. Dat haar in België geboren dochter mogelijk ook slachtoffer zou worden van gedwongen besnijdenis wordt door verweerder eveneens betwijfeld en dit terwijl de prevalentiegraad in Sierra Leone erg hoog is nl. 83% voor het ganse land en 93,3% voor Kailahun.

Verzoekster verklaarde (pag. 5 verslag S.) dat ze tot haar acht jaar bij haar moeder woonde in Kailahun en daarna verhuisd is naar haar tante in Freetown tot haar 16 jaar. Die tante was christen en was tegenstander van genitale verminking waardoor verzoekster nog niet besneden was.

Omwille van haar zwangerschap als ongetrouwde en minderjarige vrouw werd ze door haar tante teruggestuurd naar Kailahun (pag. 5 verslag S.), bij haar moeder bij wie het ongehuwd zwanger zijn niet in goede aarde viel en die vond dat haar dochter zo snel mogelijk moest besneden worden. Verzoekster legde uit dat dit na haar bevalling echter niet direct kon doorgaan omdat er zich complicaties hadden voorgedaan en zij hiervan eerst diende te herstellen (pag. 12 verslag S.).

Uit recente informatie (2021) blijkt dat de prevalentie van FGM in Sierra Leone toeneemt naarmate vrouwen ouder worden² en ook dat 60% van de meisjes besneden wordt tussen 12 en 14 jaar wat betekent dat 40% van de vrouwen besneden wordt op een latere leeftijd.

Verweerder verwijst echter naar data die terug te vinden zouden zijn in ‘DHS2008’ (pag. 3 beslissing S.) maar het is onduidelijk wat daarmee bedoeld wordt, er is geen ‘DHS2008’ terug te vinden in het administratief dossier dat opgevraagd werd bij verweerder op 14 maart 2024 en ontvangen op 15 maart 2024. En de vraag kan gesteld worden wat anno 2024 nog de relevantie is van data die gecollecteerd dan wel geanalyseerd werden in 2008?

Verweerder verwijst echter zeer nadrukkelijk naar de gegevens van 2008 (eigen onderlijning):

Ook data toont aan (DHS2008) dat de meeste recente besnijdenissen gebeurden voor de leeftijd van 14 jaar oud, met een groot deel dat al besneden werd tussen en 9 jaar oud.

Inderdaad, er wordt melding gemaakt van deze informatie met betrekking tot de ‘DHS2008’ zoals die te vinden is in rapport ‘28 Too Many’ van 2015, update 2018 dat zich in het opgevraagde administratief dossier bevindt (pag. 9): [...]

Vrije vertaling: [...]

Verweerder gaat nog verder en verwijst naar informatie die verzoekster zelf zou bezorgd hebben. Het klopt dat verzoekster bij mail van 24 januari 2024 een rapport van ‘28 Too Many’ overgemaakt heeft maar wel een rapport van 2021 (bijlage 3) en dus niet het rapport van 2014/2018 dat zich in het administratief dossier bevindt en waarnaar verweerder verwijst

Maar de door verzoekster overgemaakte meer recente informatie van 2021 bevindt zich niet in het administratief dossier hoewel bij het opvragen daarvan expliciet gevraagd werd naar de ‘stukken die het CGVS toevoegt aan het dossier ter staving van zijn beslissing’ (bijlage 4). Vermits dat echter niet het geval is kan ook niet ingezien worden hoe verweerder met de meer recente informatie uit het rapport van 2021 zou rekening gehouden hebben bij de beoordeling van het risico op besnijdenis van verzoekster en van haar dochter.

In het rapport van 2021 staat o.a. het volgende te lezen (pag. 1): [...]

Vrije vertaling: [...]

Hieruit blijkt dat de gegevens die verweerder aanhaalt inzake besnijdenis en de leeftijd waarop dat gebeurt, achterhaald zijn en hij niet zorgvuldig gehandeld heeft in de keuze van de bronnen die hij geconsulteerd heeft.

Verzoekster verklaarde dat haar uitgestelde besnijdenis te maken had met het feit dat ze nog de nodige maturiteit moest verkrijgen om haar moeder te kunnen opvolgen als soweï. Verweerder vindt dat echter geen excuus omdat verzoekster volgens hem de nodige tradities en rituelen om haar moeder op te volgen wel binnen de Bondo zou leren. Dat verzoekster daartegen inbrengt dat de initiatieceremonie lang kan duren is volgens verweerder geen logische reden om haar eigen besnijdenis uit te stellen (pag. 3 beslissing S.).

Nochtans, in een publicatie die verweerder wel bijbrengt in het administratief dossier nl. de COI focus Sierra Leone, de genitale vrouwenverminkingen binnen de Bondo gemeenschap, 7 november 2014 (bijlage 5) staat te lezen dat : [...]

Over het 'beroep' van Soweï valt meer te lezen in *The Bondo Society as a Political Tool*: [...]

Vrije vertaling: [...]

Los van het feit dat verweerder geen geloof wenst te hechten aan het feit dat de moeder van verzoekster een Soweï zou zijn, dan nog is de kans op besnijdenis van haarzelf en haar dochter ver van onbestaande en gaat het om een reëel risico om besneden te worden, hierbij kan nogmaals verwezen worden naar de publicatie van Cedoca van 2014: [...]

Bovendien geeft de studie van Cedoca aan dat het moeilijk is om aan genitale verminking te ontsnappen ook al zou de betrokkene verhuizen.

[...]

De suggestie dat verzoekster bij terugkeer dan maar in Freetown moet gaan wonen om te ontkomen aan gedwongen besnijdenis wordt door deze informatie duidelijk ontkracht.

->met betrekking tot de huwelijksakte (pag. 4 beslissing S.)

[...]

Verweerder merkt verder nog op dat het vreemd is dat familie door wie verzoekster zegt vervolgd te worden en zelfs haar eigen moeder, die tegen haar huwelijk was nu een huwelijksakte ondertekend hebben. Het betreffende stuk is terug te vinden in het administratief dossier zoals ontvangen van verweerder (bijlage 7).

Er moet om te beginnen vastgesteld worden dat het document nergens de datum van 6 maart 2020 vermeldt maar wel de datum van 27 februari 2022, de datum van registratie van 6 april 2022 en de datum van certificering 11 april 2022. Verder staat ook nergens de naam vermeld van N.N., de moeder van verzoekster noch de naam van A.B., de moeder van haar echtgenoot.

Evenmin kan worden vastgesteld dat de vier door verweerder vermelde personen hun handtekening zouden hebben geplaatst op het document. In het kadertje 'in the presense of us' is niet uit te maken wie daar allemaal zijn handtekening heeft geplaatst, het lijkt erop dat het alleszins om meer dan vier personen gaat maar er kan niet uit afgeleid worden dat het om de vermelde personen zou gaan en nog minder dit hun handtekening zou zijn.

Verweerder gaat uit van een foute feitenvinding om de zagezegde ongeloofwaardigheid van verzoekster kracht bij te zetten.

Verweerder lijkt dus informatie naar zijn hand te zetten (gebruik van verouderde informatie en foute feitenvaststelling) om zijn standpunt van ongeloofwaardigheid van verzoekster en haar echtgenoot te kunnen onderbouwen.

Dat het moeten ondergaan van besnijdenis een ernstige en risicovolle zaak is wordt nog onderstreept door volgende artikels:

[...]

Uit wat voorafgaat kan bijgevolg niet zomaar geconcludeerd worden dat verzoekster geen gegronde vrees aantoonde in de zin van art. 48/3 van de vreemdelingenwet ten aanzien van haar familie en de Bondo-gemeenschap bij eventuele terugkeer naar Sierra Leone wegens vrees voor haarzelf en voor haar dochter om besneden te worden.

Een schending van art. 48/3 van de vreemdelingenwet dient dan ook vastgesteld te worden.

[...]"

2.2. Verzoekster voegt als bijlage bij het verzoekschrift

"3. *Opvragen administratief dossier en publicatie FGM in Sierra Leone, Key Findings September 2021, 28 Too many*

4. *Aanvraag kopieën van administratieve documenten*

5. *COI focus Sierra Leone, de genitale vrouwenverminkingen binnen de Bondo gemeenschap, Cedoca, 7 november 2014*

6. *The Bondo Society as a Political Tool: Examining Cultural Expertise in Sierra Leone from 1961 to 2018, MDPI, Aisha Fofana Ibrahim, 12 augustus 2019*

7. *Huwelijksakte*

8. *FGM in Sierra Leone: I believe my girlfriend died because her genitals were cut, BBC Africa Eye, Tamasin FORD, 1 mei 2023*

9. *Sierra Leone: female genital mutilation 'amounts to torture', impunity must end, Unicef, 24 augustus 2022».*

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoeksters verklaringen inzake haar familie, en meer in het bijzonder haar moeder N.N., alsook haar verklaringen omtrent haar voorgehouden vertrek uit Sierra Leone in juli 2016, niet geloofwaardig zijn. Verzoeksters verklaringen zijn immers niet te verzoenen met de gegevens die op de sociale media te vinden zijn.

De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoekster voert geen verweer inzake de pertinente vaststellingen omtrent het profiel van haar familie, en in het bijzonder van haar moeder zoals dit naar voor komt op de sociale media. Hetzelfde geldt inzake de vaststellingen over de periode van haar voorgehouden vertrek uit haar land van herkomst.

De motiveringen inzake verzoeksters moeder en vertrek vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent. Deze vaststellingen zijn een indicatie voor de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas.

5.1. Verzoekster argumenteert in het verzoekschrift over de informatie die werd gehanteerd door verweerder inzake besnijdenis en het verband met de Bondo-gemeenschap. Verzoekster stelt dat *“de gegevens die verweerder aanhaalt inzake besnijdenis en de leeftijd waarop dat gebeurt, achterhaald zijn”*. Verzoekster beroept zich op het rapport *“FGM in Sierra Leone, Key Findings September 2021, 28 Too many”* dat ze ook toevoegt aan het verzoekschrift (bijlage 3).

Ze citeert in een vrije vertaling volgende passage: *“In Sierra Leone is VGV nauw verbonden met het geheime genootschap Bondo. Het maakt deel uit van het initiatieritueel voor vrouwen en meisjes in de samenleving die 90% van de vrouwen in het land uitmaakt. De totale prevalence van VGV in Sierra Leone is licht gedaald van 91,3% in 2008 naar 89,6% in 2013, en meer recentelijk tot 83,0% in 2019, volgens de Demographic and Health Surveys (DHS). Niettemin heeft Sierra Leone nog steeds de zesde hoogste prevalence van VGV ter wereld en wordt het volgens de UNICEF-classificatie geclassificeerd als een ‘Group One (zeer hoge prevalence) land’. 45,0% van de vrouwen tussen 15 en 49 jaar die VGV hebben ondergaan, werd tussen de 10 en 14 jaar besneden. De prevalentie voor vrouwen tussen 45 en 49 jaar bedraagt 94,9%, terwijl dit voor de jongste leeftijdsgroep is gedaald tot 61,1%, wat wijst op een daling in de trend onder jongere vrouwen.”*

In de mate dat verzoekster aanvoert dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het voormeld rapport, neemt de Raad, mede gelet op het onderzoek binnen de werking van de volle rechtsmacht, het rapport *“FGM in Sierra Leone, Key Findings September 2021, 28 Too many”* mee bij de beoordeling van de door verzoekster voorgehouden nood aan internationale bescherming.

De Raad stelt hierbij vast dat verzoekster derhalve als nuttige informatie aanvoert: *“In Sierra Leone is VGV nauw verbonden met het geheime genootschap Bondo. Het maakt deel uit van het initiatieritueel voor vrouwen en meisjes in de samenleving die 90% van de vrouwen in het land uitmaakt”*.

5.2. Verzoekster voert aan dat *“zij vreest voor haar leven indien ze zou moeten terugkeren naar Sierra Leone en meer specifiek vreest ze dat zij en haar dochter door haar familie en de Bondo-gemeenschap, [...] gedwongen besneden zullen worden”*.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent onder meer:

“Wanneer er wordt gekeken naar uw vrees tot besnijdenis an sich, en uw vrees voor gedwongen toetreding tot de Bondo gemeenschap, stelt het CGVS vast dat u ook deze elementen niet aannemelijk maakte.

Het CGVS stelt ten eerste al vast dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen voor het feit dat u bij het moment van uw vertrek uit Sierra Leone nog geen genitale verminking (besnijdenis) had ondergaan. Heel uw vrees tot vervolging is immers gestoeld op het feit dat u uw moeder zou moeten opvolgen als besnijdstster binnen de Bondo society, en dat uw moeder een zeer hoge positie zou hebben binnen de Bondo. Het is dan ook opmerkelijk dat u tot de beweerdelijke leeftijd van zestien jaar, nog altijd niet geïnitieerd werd bij de Bondo, en dus besneden werd, gezien u toch zelf zou moeten klaargestoomd worden voor de overname van deze rol. U legde zelf uit dat meisjes normaal op 12 of 14 jaar oud besneden worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Ook data toont aan (DHS 2008) dat de meeste recente besnijdenissen gebeurden voor de leeftijd van 14 jaar oud, met een groot deel dat al besneden werd tussen 5 en 9 jaar oud. Ook de cijfers die u zelf neerlegde, gaven aan dat de meerderheid van de meisjes besneden wordt tussen 4 en 14 jaar oud. Volgens u werd u echter niet besneden, omdat er in uw hoofde gewacht werd tot u voldoende maturiteit kon bereiken, en u in staat was om de verantwoordelijkheid te nemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou die maturiteit nodig hebben om de rol van uw moeder op te nemen. Het CGVS ziet wederom niet in waarom dat een reden zou zijn om uw initiatie bij de Bondo uit te stellen, het is immers binnen de Bondo dat u de nodige tradities en rituelen moet leren om de rol van uw moeder als sowei over te nemen. U werd er op gewezen dat u toch ook al kon geïnitieerd worden zonder dat u meteen daarna de rol van uw moeder zou opnemen (sowei zijn traditioneel oudere vrouwen, en vrouwen beginnen tegenwoordig meer op de leeftijd van eind 20-begin 30 aan een opleiding tot sowei). Dan begon u uit te leggen dat een dergelijke ceremonie lang kan duren, en dat het vooral de voorbereidingsfase is waar u matuur voor moet zijn, hoe u andere meisjes zou kunnen besnijden. Wederom is dat geen logische reden om uw eigen besnijdenis daarvoor uit te stellen, gezien u na uw eigen besnijdenis net meer tijd zou krijgen om alles te leren van binnen de Bondo. **Het is volstrekt niet geloofwaardig dat uw moeder zo een voorname**

positie zou innemen binnen de Bondo, die u zou moeten opvolgen, maar dat ze u dan zestien jaar laat worden zonder zelfs maar over te gaan tot de initiatie bij de Bondo."

Uit de door verzoekster bij het verzoekschrift toegevoegde informatie blijkt dat *"In Sierra Leone is VGV nauw verbonden met het geheime genootschap Bondo. Het maakt deel uit van het initiatieritueel voor vrouwen en meisjes in de samenleving die 90% van de vrouwen in het land uitmaakt"*.

De Raad stelt vast dat het niet ter betwisting staat dat verzoekster zelf niet is besneden terwijl ze voorhoudt dat ze haar moeder zou moeten opvolgen als *sowei* ("sowei") binnen de Bondo-gemeenschap. Aangezien verzoekster zelf informatie bijbrengt waaruit blijkt dat besnijdenis en de Bondo-gemeenschap zeer nauw met elkaar verbonden zijn, is het niet geloofwaardig dat verzoekster zelf niet besneden is terwijl haar moeder een *sowei* binnen de Bondo-gemeenschap zou zijn én verzoekster haar moeder in deze functie zou moeten opvolgen.

Verzoeksters verweer dat haar besnijdenis werd uitgesteld omdat ze nog de nodige maturiteit moest verkrijgen om haar moeder te kunnen opvolgen als *sowei* en dat de initiatieceremonie lang kan duren, is niet geloofwaardig en betreft een loutere herhaling van haar verklaringen. Indien verzoekster daadwerkelijk de dochter was van een *sowei* zou verzoekster ook besneden zijn – *quod non*. Dit geldt des te meer omdat verzoekster zelf informatie aanbrengt waaruit blijkt dat de functie van *sowei* van generatie op generatie wordt overgebracht (*"Soweship is vaak erfelijk en wordt van generatie op generatie doorgegeven"*). Zelfs indien verzoekster haar moeder niet zou opvolgen als *sowei* binnen de Bondo-genootschap valt niet in te zien waarom ze niet besneden zou zijn, gelet op het belang van de functie van haar moeder als *sowei* binnen de Bondo-gemeenschap – en volgens de door verzoekster zelf bijgebrachte landeninformatie (cf. p. 6-7 van het verzoekschrift) de Bondo-genootschap in de Sierra Leonese samenleving.

De ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas blijkt uit de niet betwiste noch concreet weerlegde motiveringen die stellen dat (i) verzoekster en haar echtgenoot inconsistente verklaringen aflegden met betrekking tot hun situatie na verzoeksters bevalling (ii) verzoekster in Kailahun bleef ondanks de voorgehouden vrees om besneden te worden en toe te moeten treden tot het Bondo genootschap.

Het voorstaande geldt des te meer omdat verzoekster geen verweer voert tegen de vaststelling dat zij zich bediende van een vervalst en niet-authentiek krantenartikel. De Raad treedt te dezen de motivering bij die stelt:

*"Ter staving van uw problemen legde u ook een krant neer: Awareness Times volume X nr. 24 (originele versie in dossier [...], kopie in uw administratief dossier). In deze krant zou een artikel over jullie staan: "2 on the run as Sowies Unleash terror in Kailahun Town". Het CGVS stelt vast dat dit artikel strijdig is met uw verklaringen in België, en dat het bijgevolg zelfs nefast is voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het artikel werd gepubliceerd op 11/08/2016, jullie zouden gevlucht zijn op 27/7/2016. In het artikel staat echter geschreven dat jullie al maanden op de vlucht zouden zijn, terwijl het amper twee weken was. In het artikel staat ook beschreven dat jullie betrothed zijn, verloofd, terwijl u zelf verklaarde dat jullie effectief al getrouwd waren op dat moment. Uw echtgenoot werd met deze vaststellingen geconfronteerd, maar kon hier geen dienstige verklaring voor geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 18 - 19). De krant voldoet verder ook niet aan de vormelijke vereisten, en er zijn aanwijzingen dat de pagina waarop het betreffende artikel gepubliceerd werden, gefalsificeerd is. Waar op alle pagina's de paginanummers als volgt worden weergegeven: Page 4, dus page spatie nummer, werd de spatie weggelaten op het blad waar het artikel op staat (page5, page6, page11 en page12). Ook de datum werd op de paginanummers 5-6-11 en 12 anders genoteerd, August 2016 in plaats van August, 2016. Op pagina 11, ook op het blad van uw artikel, staat ook voor onduidelijke redenen een overzicht van de WASSCE (West African Senior School Certificate Examination) van mei en juni 2007, dus van negen jaar voor de publicatiedatum van de krant. **Het artikel dat u neerlegde kan dus geen enkele bewijswaarde toegekend worden."***

6. Verzoekster voert aan dat haar dochter het risico loopt om te worden besneden.

Gelet op het feit dat verzoekster zelf niet is besneden is het louter aanhalen van een vrees voor besnijdenis in hoofde van haar dochter niet aannemelijk ingevolge de omstandige motivering die luidt:

*“U haalde ook een **vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter** aan bij terugkeer naar Sierra Leone. Het CGVS wijst er hierbij op dat u zelf niet besneden bent (dat staat u ook aan de hand van een attest), en dat u zoals hierboven beschreven, uw eigen vrees tot besnijdenis (VGV) niet aannemelijk maakte. Het CGVS stelt vast dat de prevalentiegraad van VGV in Sierra Leone 83% is, en dat dat getal kan toegeschreven worden aan het Bondo genootschap. Gezien u uw eigen vrees voor de Bondo gemeenschap niet aannemelijk maakte, net zoals uw familiale situatie en het feit dat uw moeder Soweï zou zijn binnen de Bondo gemeenschap, maakt u ook voornoemde vrees in hoofde van uw dochter niet aannemelijk. In zijn verklaringen legde uw echtgenoot uit dat het uw familie is die zou willen dat uw dochter besneden zou worden, en bij de Bondo society zou gaan notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). Zoals aangegeven, maakt u ook hieromtrent uw eigen vrees al niet aannemelijk, wat ook gevolgen heeft voor de vrees die u hebt in hoofde van uw dochter. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes een zeer hoge prevalentie heeft in Sierra Leone, maar u en uw gezin beschikken over de tools om uw dochter tegen zowel de druk binnen de maatschappij als de druk binnen uw familie te beschermen.*

Zo wijst het CGVS op het feit dat zowel u als uw echtgenoot tegen deze praktijk van besnijdenis zijn. Het belang van jullie, als ouders, die instaan voor de bescherming van uw dochter, kan niet voldoende benadrukt worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19 en notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). U legde uit dat VGV geen goede zaak is omdat het kan leiden tot veel gezondheidsproblemen, veel pijn veroorzaakt, en dat meisjes kunnen sterven in dat proces (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS stelt vast dat jullie een kerngezin zijn, met twee betrokken ouders, die bovendien ook allebei vertrouwd zijn met het wonen in de hoofdstad Freetown. Uw echtgenoot en u werden beiden gevraagd of jullie jullie dochter zouden kunnen beschermen tegen besnijdenis bij terugkeer naar Sierra Leone. Uw echtgenoot herhaalde dat ze uw dochter zouden dwingen om aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Uzelf herhaalde dat A. u ook niet kon beschermen, en dat jullie daarom moesten vluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS opperde bij uw echtgenoot de mogelijkheid voor jullie om in Freetown te gaan wonen, jullie hebben daar beiden het grootste deel van jullie leven gewoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Hij antwoordde dat er in Freetown ook besnijdenissen gebeuren. Anderzijds is dat wel ver weg van uw familie, die de voornaamste vervolgers zouden zijn. Daarenboven hebt u zelf ook lange tijd in Freetown gewoond zonder daar besneden te zijn geweest. Uw echtgenoot legde dan uit dat uw tante, met wie u verbleef, een strikte christene was en iemand die tegen dergelijke praktijken is (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). De situatie komt dus overeen met de situatie van jullie, u bent christene, uw echtgenoot is moslim, en beiden zijn jullie tegenstanders van VGV.

Uw echtgenoot antwoordde dan dat u niet gewenst zou zijn in zijn familie als christene, en van een andere stam. Hij haalde dan aan dat het zijn familie zou kunnen zijn die jullie kinderen zou kunnen vermoorden.”

Verzoekster voert geen concreet verweer ten aanzien van de voorstaande motieven. Deze motivering is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

7. Voorstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters vrees voor besnijdenis, alsook een vrees voor besnijdenis in hoofde van haar dochter, ongeloofwaardig is.

Kritiek op de motivering in de bestreden beslissing omtrent de bijgebrachte huwelijksakte kan de voorstaande vaststellingen niet ombuigen of leiden tot een andere conclusie.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen (i) de motivering in de beslissing omtrent de vrees voor haar zoon om te moeten toetreden tot het Poro-genootschap, (ii) de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze elementen niet in aanmerking als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS